Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1904. Wydano i rozesłano dnia 31. sierpnia 1904. **Część XIII.**

Nr. 84.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 21. lipca 1904 L. 99.645, o przekazaniu funkcyi wydziałów rewirów rybackich w dorzeczu Prutu i Czeremoszu Wydziałowi krajowemu.

C. k. Ministerstwo rolnictwa reskryptem z dnia 3. lipca 1904 L. 17.408. rozporządziło na podstawie § 30 ustawy o rybołowstwie z 31. października 1887 (Dz. u. kr. Nr. 37 z r. 1890), że aż do dalszego zarządzenia nie zaprowadza się wydziałów rewirów rybackich dla dorzecza Prutu i Czeremoszu i że funkcye tych wydziałów przechodzą na Wydział krajowy we Lwowie, co się podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów, dnia 21. lipca 1904.

Nr. 85.

R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego z dnia 15. lipca 1904 L. 68.408, w przedmiocie przedłużenia obszarowi dworskiemu w Rozhurczu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Stryj w Rozhurczu na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie obszarowi dworskiemu w Rozhurczu pow. Stryjskiego, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia

29. kwietnia 1894 (Dz. u. kr. Nr. 47), koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Stryj w Rozhurczu na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Rozhurczu powiatu Stryjskiego przedłuża się ponownie na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Stryj w Rozhurczu, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h;

d) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 4 (cztery) h.

Mieszkańcy gminy Rozhurcza wolni są zupełnie od opłaty myta od przewozu przez rzekę Stryj w Rozhurczu, pod warunkiem udzielania obszarowi dworskiemu w Rozhurczu pomocy do ochrony promu w czasie wylewu rzeki.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 15. lipca 1904.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 86.

R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego z dnia 21. lipca 1904 L. 71.457, w przedmiocie dalszego poboru opłaty gminnej od słodzonych napojów w Dębicy.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem na mocy § 83 ustawy z 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51 i za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, wyrażoną w piśmie z dnia 11. lipca 1904, L. 73.803 zezwala gminie Dębica na dalszy pobór ustawą z 18. maja 1886 Dz. u. kr. Nr. 57 przyzwolonej opłaty gminnej od słodzonych napojów spirytusowych po 11 koron od hektolitra na czas od roku 1905 począwszy do końca roku 1910, pod warunkami ustanowionymi w tutejszem rozporządzeniu z dnia 15. lipca 1898 L. 41.689 Dz. u. kr. Nr. 71.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 87.

U s t a w a

z dnia 26. lipca 1904 zmieniająca postanowienia §§ 11 i 15 ustawy krajowej z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47., urządzającej prawne stosunki szpitali powszechnych i publicznych tudzież zakładów dla położnic i obłąkanych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Paragrafy 11 i 15 ustawy krajowej z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, urządzającej prawne stosunki szpitali powszechnych i publicznych tudzież zakładów dla położnic i obłąkanych uchyla się niniejszem, a natomiast obowiązywać będą następujące postanowienia:

§ 11. Krajowe zakłady lecznicze powszechne i publiczne mają własne przez Sejm uchwalone statuta.

Zakłady te zostają pod bezpośrednim zarządem Wydziału krajowego, W przyszłości uchwalać będzie statuta dla krajowych zakładów publicznych i powszechnych Sejm krajowy, na podstawie wniosku Wydziału krajowego, przedstawionego w porozumieniu z c k. Namiestnictwem.

Innymi szpitalami powszechnymi i publicznymi zawiadują komitety szpitalne. Komitet szpitalny składa się w Lubaczowie, Podhajcach, Przemyślanach, Śniatynie, Sokalu, Zaleszczykach, Złoczowie i Żywcu:

a) z delegata Wydziału krajowego;

b) z Prezesa Rady powiatowej lub jego zastępcy;

c) z delegata Wydziału powiatowego:

d) z dyrektora szpitala.

W szpitalach zaś w Białej, Bochni, Brodach, Brzeżanach, Drohobyczu. Jaśle, Kołomyi, Przemyślu, Rzeszowie, Samborze, Sanoku, Sączu Nowym, Stanisławowie, Stryju, Tarnopolu, Tarnowie, Wadowicach i Żółkwi.

a) z delegata Wydziału krajowego;

b) z naczelnika gminy lub jego zastępcy;

c) z delegata Rady gminnej;

d) z dyrektora szpitala.

W przyszłości ustawa, uznająca szpital za publiczny i powszechny (§ 2), oznaczy w każdym poszczególnym wypadku, skład Komitetu szpitalnego.

§ 15. Koszta budowy nowego, odbudowy lub rozszerzenia starego gmachu tudzież wewnętrznego urządzenia dobudowanej części w szpitalach, już uznanych za powszechne i publiczne, pokrywane będą przedewszystkiem ze specyalnych na ten cel przeznaczonych funduszów i zobowiązań.

W braku lub niedostateczności takich funduszów, połowę potrzebnej kwoty pokryje szpital pożyczką umarzaną z taksy leczenia, jeżeli Sejm potrzebę tej budowy uzna. Drugiej połowy dostarczy dla szpitala w Białej, Bochni, Brodach, Brzeżanach, Drohobyczu, Jaśle, Kołomyi, Przemyślu, Rzeszowie, Samborze, Sanoku, Sączu Nowym, Stanisławowie, Stryju, Tarnopolu, Tarnowie, Wadowicach i Żółkwi ta gmina, zaś dla szpitala w Lubaczowie, Podhajcach, Przemyślanach, Śniatynie, Sokalu, Zaleszczykach, Złoczowie i Żywcu ten powiat, w której, względnie w którym dotyczący szpital się znajduje.

W przyszłości ustawa uznająca szpital za publiczny i powszechny (§ 2) oznaczy w każdym poszczególnym wypadku, kto (powiat czy gmina) do ponoszenia połowy niepokrytych własnymi środkami nadzwyczajnych wydatków będzie obowiązany.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 26. lipca 1904.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r.

Nr. 88.

U s t a w a

z dnia 10. lipca 1904 o regulacyi Błotni z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Regulacya potoku Błotni z dopływami w powiatach Sokalskim, Żółkiewskim i Rawskim ma być wykonaną jako przedsiębiorstwo krajowe.

§ 2.

Za podstawę tej regulacyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1902 preliminujący koszta robót na 1,288.000 K.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl § 6 ustępu 1 i § 4 ustępu 1 ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116 bezzwrotnym zasił-

kiem w wysokości trzydziestu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl § 66 krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38 według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§ 4.

Dla rozłożenia i ściągnięcia datków prywatnych stron interesowanych w § 3 pod c) wymienionych zawiązaną będzie przez Administracyę państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym spółka wodna.

Bliższe szczegóły co do wyboru i liczby członków Wydziału tej spółki określi statut przez władzę polityczną ułożyć się mający.

§ 5.

Datki oznaczone w § 3 pod a), b) i c) mają być oddane do rozporządzenia w czasie budowy w równych ratach rocznych z góry z tem ograniczeniem, iż rzeczywista wypłata zasiłków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego odbywać się ma w granicach pojedynczych rat rocznych w miarę potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§ 6.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz

Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia skarp, potoków i rowów;

2. z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz ust. kraj. Nr. 12;

3. z corocznych datków kraju i spółki wodnej.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i spółki wodnej na konserwacyę, tudzież zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego po ukończeniu budowy.

§ 7.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, któremu podobnie jak i stronom interesowanym przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych tego przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, co do terminu rozpoczęcia i czasu trwania budowy, terminów płatności i sposobów uiszczania datków, oraz co do ewentualnego współdziałania rządowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, ułożone przez Wydział krajowy wspólnie z c. k. Namiestnictwem, a zatwierdzone przez Ministerstwo rolnictwa.

§ 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

Ischl, dnia 10. lipca 1904.

Franciszek Józef w. r.

Giovanelli w. r.

Nr. 89.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 30. lipca 1904 L. 102.975, którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 23. grudnia 1903 Dz. ust. kr. Nr. 42 ex 1904 o zabudowaniu i zalesieniu debr w gminie Mikołajów powiatu Żydaczowskiego, ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z 8. lipca 1904 L. 16.054.

C. k. Namiestnik:
Potocki w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 23. grudnia 1903 Dz. ust. kr. Nr. 42 ex 1904 o zabudowaniu i zalesieniu debr w gminie Mikołajów powiatu Żydaczowskiego.

§ 1.

Zabudowanie i zalesienie debr w gminie Mikołajów powiatu Żydaczowskiego ma być wykonane przez organa c. k. Oddziału leśno-technicznego dla zabudowań potoków górskich pod nadzorem Ministerstwa rolnictwa i Wydziału krajowego.

§ 2.

Czas budowy ustanawia się na lat trzy począwszy od roku 1903.

§ 3.

Koszta budowy, tudzież wydatki kancelaryjne, komisyjne i wszelkie koszta zarządu mają być pokryte z funduszu budowy utworzonego w myśl § 3 ustawy z dnia 23. grudnia 1903 Dz. u. kr. Nr. 42 ex 1904 z 45% zasiłków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego, tudzież 10% datku gminy Mikołajów.

Zarząd funduszu budowy sprawuje Wydział krajowy. Coroczne raty datków kraju, państwowego funduszu melioracyjnego i gminy Mikołajów mają być wpłacone do funduszu budowy na ręce kasy Wydziału krajowego w trzyletnim okresie oznaczonym w § 2 tego rozporządzenia w miarę rzeczywistej potrzeby wykazanej corocznie przez kierownika budowy.

Wypłata rat zasiłku z państwowego funduszu melioracyjnego zależy od poprzedniego konstytucyjnego zezwolenia.

§ 4.

Kierownictwo budowy porucza Ministerstwo rolnictwa technikowi lasowemu, któremu może Ministerstwo rolnictwa przydzielić odpowiedni organ leśno-techniczny do bezpośredniego prowadzenia budowy (zawiadowcę budowy).

§ 5.

Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży zawiadowcy budowy, względnie odpowiednią część przyznanego mu ryczałtu na koszta podróży, tudzież część poborów aktywalnych przypadającą za czas jego wyłącznego zajęcia przy tem przedsiębiorstwie, pokrywa fundusz budowy.

Również pokryć ma fundusz budowy odpowiednią część ryczałtu na koszta podróży i poborów aktywalnych kierownika budowy za czas jego wyłącznego zajęcia w przedsiębiorstwie.

Zwroty jakie fundusz budowy ma uiszczać państwowemu funduszowi melioracyjnemu z powodu wydatków pokrytych z tego ostatniego funduszu, oblicza i ustanawia corocznie Ministerstwo rolnictwa.

§ 6.

Kierownik budowy przedkładać ma Wydziałowi krajowemu najdalej do końca stycznia każdego roku budowy program robót na rok bieżący, wraz z potrzebnymi planami i kosztorysami do zatwierdzenia w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa.

W ten sam sposób należy postąpić, gdyby w czasie rocznego okresu budowy okazała się potrzeba zmiany ustanowionego programu robót, albo projektu służącego za podstawę zabudowania.

§ 7.

Wykonanie robót odbywać się ma z reguły w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru.

Kierownik budowy może jednak wykonać poszczególne kategorye robót w drodze akordu na podstawie cen jednostkowych.

Gdyby potrzebne ceny nie były podane w projekcie, muszą być zatwierdzone przez Wydział krajowy.

§ 8.

Z końcem każdego miesiąca przedkładać ma kierownik budowy Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu krótkie a jasne sprawozdanie o postępie i stanie robót, z końcem zaś każdej kampanii roboczej sprawozdanie z czynności budowlanej i jej wyników, tudzież innych ważniejszych spostrzeżeń na polu roboczem.

§ 9.

Wydziałowi krajowemu i Ministerstwu rolnictwa przysługuje prawo przekonywania się każdego czasu o postępie robót i ich jakości.

Organa leśno-techniczne znajdujące się na miejscu i zajęte prowadzeniem robót, obowiązane są udzielać żądanych wyjaśnień organom w tym celu delegowanym.

Koszta takich inspekcyj nie mogą jednak obciążać fundusz budowy.

§ 10.

Na pokrycie wydatków budowlanych, jako to: płac dziennych, należytości akordowych, wydatków na narzędzia materyały i roboty rzemieślnicze, asygnuje Wydział krajowy na czas rocznego okresu roboczego zaliczki miesięczne na ręce kierownika budowy.

Wysokość zaliczek potrzebnych na każdy miesiąc preliminować ma kierownik budowy przed rozpoczęciem okresu roboczego, stosownie do rozmiaru robót zatwierdzonych na rok budowlany i w miarę środków na ten cel rozporządzalnych

§ 11.

Na podstawie list wypłat, wykazów należytości akordowych i kwitów ma kierownictwo budowy zestawiać co miesiąc rachunek budowy i przedkładać go Wydziałowi krajowemu wraz ze wszystkimi dowodami, najdalej do dnia 15. następnego miesiąca.

§ 12.

Ostateczny rachunek wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy sporządza Wydział krajowy, który też szczegółowe zamknięcie rachunkowe, wraz ze wszystkimi przez kierownika budowy przedłożonymi operatami rachunkowymi, przesyła Ministerstwu rolnictwa najpóźniej do 1. maja każdego następnego roku i udziela potrzebnych wyjaśnień.

§ 13.

Z końcem każdorocznego okresu budowy zażądać ma kierownik budowy kolaudacyi wykonanych robót. Komisya kolaudacyjna składa się z organu technicznego, wydelegowanego przez Ministerstwo rolnictwa i z takiegoż organu Wydziału krajowego. Komisya ogląda i bada wykonane roboty przy współudziale kierownika budowy. Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy. Protokół kolaudacyjny ma być przedłożony Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia po porozumieniu się.

§ 14.

Wydana reskryptem Ministerstwa rolnictwa z dnia 2. września 1888 L. 12.146, a zmieniona częściowo reskryptem tegoż Ministerstwa z dnia 27. lutego 1895 L. 4395, instrukcya służbowa dla c. k. leśno-technicznego oddziału dla zabudowań potoków górskich służyć ma za wskazówkę co do postępowania przy wykonaniu niniejszego przedsiębiorstwa, o ile tej instrukcyi nie zmieniono lub nie uzupełniono postanowieniami tego rozporządzenia.

Nr. 90.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 16. sierpnia 1904 L. 9.446/pr., którem ogłasza się ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z 30. czerwca 1904 L. 16.233. rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 23. grudnia 1903 Dz. u. k. Nr. 41, o zabudowaniu i zalesieniu debr w gminie Zniesienie powiatu Lwowskiego.

C. k. Namiestnik:
Potocki w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 23. grudnia 1903 Dz. u. kr. Nr. 41 ex 1904 o zabudowaniu i zalesieniu debr w gminie Zniesienie powiatu Lwowskiego.

§ 1.

Zabudowanie i zalesienie debr w gminie Zniesienie powiatu Lwowskiego ma być wykonane przez organa c. k. Oddziału leśno-technicznego dla zabudowań potoków górskich pod nadzorem Ministerstwa rolnictwa i Wydziału krajowego.

§ 2.

Czas budowy ustanawia się na lat dwa począwszy od roku 1904.

§ 3.

Koszta budowy, tudzież wydatki kancelaryjne, komisyjne i wszelkie koszta zarządu mają być pokryte z funduszu budowy utworzonego w myśl § 3 ustawy z dnia 23. grudnia 1903 Dz. u. k. Nr. 41 ex 1904 z 35% zasiłków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego, tudzież 30% datku państwowej dotacyi kolejowej.

Zarząd funduszu budowy prowadzi Wydział krajowy. Coroczne raty datków kraju, państwowego funduszu melioracyjnego i państwowej dotacyi kolejowej mają być wpłacone do funduszu budowy na ręce Kasy Wydziału krajowego w dwuletnim okresie budowy oznaczonym w § 2 tego rozporządzenia w miarę rzeczywistej potrzeby wykazanej corocznie przez kierownika budowy.

Wypłata rat zasiłku z państwowego funduszu melioracyjnego zależy od poprzedniego konstytucyjnego zezwolenia.

§ 4.

Kierownictwo budowy porucza Ministerstwo rolnictwa technikowi lasowemu, któremu może Ministerstwo rolnictwa przydzielić odpowiedni organ leśno-techniczny do bezpośredniego prowadzenia budowy (zawiadowcę budowy).

§ 5.

Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży zawiadowcy budowy, względnie odpowiednią część przyznanego mu ryczałtu na koszta podróży, tudzież część poborów aktywalnych, przypadającą za czas jego wyłącznego zajęcia przy tem przedsiębiorstwie, pokrywa fundusz budowy.

Również pokryć ma fundusz budowy odpowiednią część ryczałtu na koszta podróży i poborów aktywalnych kierownika budowy za czas jego wyłącznego zajęcia w przedsiębiorstwie.

Zwroty, jakie fundusz budowy ma uiszczać państwowemu funduszowi melioracyjnemu z powodu wydatków pokrytych z tego ostatniego funduszu, oblicza i ustanawia corocznie Ministerstwo rolnictwa.

§ 6.

Kierownik budowy przedkładać ma Wydziałowi krajowemu najdalej do końca stycznia każdego roku budowy program robót na rok bieżący wraz z potrzebnymi planami i kosztorysami, do zatwierdzenia w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa.

W ten sam sposób należy postąpić, gdyby w czasie rocznego okresu budowy okazała się potrzeba zmiany ustanowionego programu robót albo projektu, służącego za podstawę zabudowania.

§ 7.

Wykonanie robót odbywać się ma z reguły w zarządzie własnym przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru.

Kierownik budowy może jednak wykonać poszczególne kategorye robót w drodze akordu na podstawie cen jednostkowych.

Gdyby potrzebne ceny nie były podane w projekcie, muszą być zatwierdzone przez Wydział krajowy.

§ 8.

Z końcem każdego miesiąca przedkładać ma kierownik budowy Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu krótkie a jasne sprawozdanie o postępie i stanie robót, z końcem zaś każdej kampanii roboczej sprawozdanie z czynności budowlanej i jej wyników, tudzież innych ważniejszych spostrzeżeń na polu roboczem.

§ 9.

Wydziałowi krajowemu i Ministerstwu rolnictwa przysługuje prawo przekonywania się każdego czasu o postępie robót i ich jakości.

Organa leśno-techniczne, znajdujące się na miejscu i zajęte prowadzeniem robót, obowiązane są udzielać żądanych wyjaśnień organom w tym celu delegowanym.

Koszta takich inspekcyi nie mogą jednak obciążać funduszu budowy.

§ 10.

Na pokrycie wydatków budowlanych, jako to: płac dziennych, należytości akordowych, wydatków na narzędzia, materyały i roboty rzemieślnicze, asygnuje Wydział krajowy na czas rocznego okresu roboczego zaliczki miesięczne na ręce kierownika budowy.

Wysokość zaliczek potrzebnych na każdy miesiąc preliminować ma kierownik budowy przed rozpoczęciem okresu roboczego, stosownie do rozmiaru robót zatwierdzonych na rok budowlany i w miarę środków na ten cel rozporządzalnych.

§ 11.

Na podstawie list wypłat wykazów należytości akordowych i kwitów ma kierownictwo budowy zestawiać co miesiąc rachunek budowy i przedkładać go Wydziałowi krajowemu wraz ze wszystkimi dowodami najdalej do dnia 15. następnego miesiąca.

§ 12.

Ostateczny rachunek wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy sporządza Wydział krajowy, który też szczegółowe zamknięcie rachunkowe

wraz ze wszystkimi przez kierownika budowy przedłożonymi operatami rachunkowymi przesyła Ministerstwu rolnictwa najpóźniej do 1. maja każdego następnego roku i udziela potrzebnych wyjaśnień.

§ 13.

Z końcem każdorocznego okresu budowy zażądać ma kierownik budowy kolaudacyi wykonanych robót.

Komisya kolaudacyjna składa się z organu technicznego wydelegowanego przez Ministerstwo rolnictwa i z takiegoż organu Wydziału krajowego.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty przy współudziale kierownika budowy.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy.

Protokół kolaudacyjny ma być przedłożony Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia po porozumieniu się.

§ 14.

Wydana reskryptem Ministerstwa rolnictwa z dnia 2. września 1888 L. 12.146, a zmieniona częściowo reskryptem tegoż Ministerstwa z dnia 27. lutego 1895 L. 4.395 instrukcya służbowa dla c. k. leśno-technicznego Oddziału dla zabudowań potoków górskich, służyć ma za wskazówkę co do postępowania przy wykonaniu niniejszego przedsiębiorstwa, o ile tej instrukcyi nie zmieniono lub nie uzupełniono postanowieniami tego rozporządzenia.

Nr. 91.

Obwieszczenie

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 17. sierpnia 1904 L. 5900, o utworzeniu c. k. Starostwa w Zborowie w Galicyi.

Jego ces. i król. Apostolska Mość zmieniając częściowo administracyjny podział Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, obwieszczony rozporządzeniem Ministerstwa stanu z 23. stycznia 1867 Dz. u. p. Nr. 17., a potwierdzony rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z 10. lipca 1868 Dz. u. p. Nr. 102 raczył najmiłościwiej Najwyższem postanowieniem z dnia 13. sierpnia b. r. przyzwolić na utwo-

rzenie c. k. Starostwa w Zborowie, którego okręg urzędowy ma na razie obejmować okręg sądowy Zborów, z obecnego politycznego powiatu złoczowskiego wydzielić się mający.

C. k. Starostwo w Zborowie rozpocznie swą działalność urzędową z dniem 1. września 1904.

Koerber w. r.